

ลูกดีทำอย่างไร

หลายท่านสอบถามถึงลูกว่า ทำอย่างไรเขาถึงจะเป็นลูกที่ดี ไม่เถียงไม่ด่าพ่อแม่ แม่ซี้ก็มีคำตอบให้นะคะ พ่อแม่ดีหรือเปล่าในขณะที่เราเป็นลูก เราเถียงไว้ลูกก็เถียงเรา ดูแลกตัณญญพ่อแม่ ก็แน่นอนลูกก็ดูแลกตัณญญเราแน่นอน

มีเรื่องอยู่เรื่องหนึ่งที่แม่ซี้คิดว่าเป็นประโยชน์มาก คือ ถ้าลูกดีอรันเอาแต่ใจ พุดอะไรกับเขาแล้วเขาไม่ฟัง นึกในใจไว้ว่า เคยทำกับพ่อแม่เราไว้ เรารับกรรมกับลูกมามากแล้วขอให้กรรมนี้จงสิ้นสุดวันนี้ และขอให้เขาเปลี่ยนจิตเปลี่ยนใจเป็นลูกกตัญญูรู้คุณ แล้วก็ค่อยๆ ดูว่าเขาดีขึ้นไหม แล้วคิดอย่างนี้ทุกครั้งที่เขาเถียงหรือโวยวาย ไม่ต้องไปต่อปากต่อคำกับลูกอีกเพราะกรรมดำมันจะเพิ่มขึ้น ทำให้คุยกันไม่ได้

ความสุขของชีวิตคือ ความพอใจ แต่ก็น้อยมากที่จะได้พบกับความพอใจ เลี้ยงลูก ส่งเสียให้ร่ำเรียนจนมีงานมีการทำ ทุกคนแยกย้ายไปจากพ่อแม่เพราะความ

พอใจ สุดท้ายเหลือพอกับแม่ที่แก่เฒ่า เข้าไปตลาดซื้อ
อาหารหิ้วผักบุ้ง ผักกาด อาหารเพื่อชีวิต พอกินทุเรียน
ไม่ได้เพราะความดันสูง แม่กินข้าวเหนียวมะม่วงไม่ได้
เพราะเบาหวาน บ้านช่องใหญ่โตสุดท้ายอยู่กันสองคน
นานเป็นปีลูกจะกลับมาเสียที ถ้ามไถ่ก็บอกรงานยุ่งไม่มี
เวลา อนิจจัง ทุกข์ขัง อนัตตา ไม่มีอะไรเที่ยงแท้
แน่นอน อยากกอดลูกให้ชื่นใจ แต่ลูกก็ไม่ให้ถูกเนื้อถูก
ตัว เขานั่งกอดแต่ลูกเมียผิวเขา พอพ่อแม่จะไปกอดเขา
บอกเขาไม่สบายเพราะไม่ใช่ความพอใจของเขา

